

אטו גט מנה ומאתים כתיב ביה –

Is it so that one hundred and two hundred are written in a *Get*

Overview

conceded that the הלכה is like ר"י (that לא אמר כלום), since the states משנה (for the husband cannot claim פרעתי [as per ר"י]). We cannot say that the משנה is in a place where כתבין, for there is no mention in the גט that he [still] owes her the כתובה, so why should he not be believed to claim פרעתי?! This proves that ר"י is correct that פרעתי is not believed against a מעב"ד (only a שובר will help). תוספות clarifies this proof.

תוספות asks:

תימה היכי מוכח דאפילו במקום שכותבין כתובה דגביא אפילו כי לא נקיטא כתובה¹ -

It is astounding! How is it evident that even in a place where they write a כתובה, nevertheless the woman will collect her כתובה, even if she does not present her כתובה?!

דלמא הכא במקום שאין כותבין וגביא בשטר גט וכותבין בגט² שטרא דנן כולי -

Perhaps here, in the משנה of גובה כתובה גובה כתובה, it is in a place where they do not write a כתובה, and she collects her כתובה with the גט document, and we write in the גט, 'this שטר came before us, etc.'

כדסבר (רבא) [רב] בפרק הכותב (כתובות דף פט,ב) ואביי נמי³ לוקמא הכי -

As רב maintains in פרק הכותב; so אביי should also establish the משנה in this manner that it is a מקום שאין כותבין כתובה, etc. -

ר"י⁴ offers an alternate suggestion how we can establish the משנה not like ר"י.

אי נמי נוקי במקום שאין כותבין כתובה וגביא בעדי הגט -

Or we can also establish the משנה in a place where they do not write a כתובה, and

¹ According to ר"י even כתובה במקום שכותבין כתובה (even if she admits that she has it). Therefore if ר"י maintains that ר"י is correct he must prove that she can collect her כתובה even במקום שכותבין כתובה without presenting her כתובה. Our תוספות argues that אביי cannot prove this.

² גט בי"ד writes on the torn גט, 'we tore this גט, not because there is anything wrong with it (so she can use this גט as proof of her divorcee status and remarry), but rather we tore it so she could not claim her כתובה again -with this גט'.

³ אביי here argues that the husband should be able to claim פרעתי (if we disagree with ר"י), for there is no counterclaim, 'why did you not rip up the גט and write on it, etc.', because the husband can reply that 'I did not pay her in בי"ד, so we could not rip up the גט'. However, what forced אביי to take this position, he could/should have agreed with רב, that the husband is not believed to claim פרעתי, for otherwise he would have made sure (to pay in בי"ד and) that בי"ד would tear up the גט. See נחלת משה. See Thinking it over # 1.

⁴ Perhaps we (אביי) maintain that we do not rip up a גט, since she needs it ביה לאנסובי, however there is still no proof to ר"י.

- גט she collects with the witnesses of the

אבל גט לא קרעיןן משום דבעיא לאנסובי ביה והוי כמו היכא דלא אפשר⁵ דכותבין שובר -

However, we do not rip up the גט, because she needs the גט, in order to remarry with it, so it is like a situation where there are no other options, where we write a receipt. This is true only in a place where אין כותבין כתובה, so he cannot claim -

אבל⁶ במקום שכותבין כתובה לא יפרע עד שתוציא שטר כתובה מידה -

However, in a place where they write a כתובה, the husband should not pay unless she releases the כתובה document from her possession to his possession, so she will not be able to collect again. The reasons he should not pay is -

או משום שיהא נאמן לומר פרעתי דלא כרבי יוחנן או משום דאין כותבין שובר⁷ -

Either because he should be believed to claim פרעתי even against a מעב"ד⁸, not like ר"י, or because the rule is we do not write a receipt, if the creditor (the wife in this case) still retains the note of debt (the כתובה)!

תוספות asks an additional question:

ועוד כיון דמן אלמנה מן הנשואין במקום שאין כותבין לא בעי לאוכוחי -

And furthermore since ר"י did not want to prove (that the הלכה is like ר"י) from the case of an אלמנה מן הנשואין in a place where אין כותבין כתובה -

כמו שפירשתי לעיל (דף יז,ב דיבור המתחיל אלמנה)⁸ -

As I explained previously -

איך מוכח מגרושה מן הנשואין במקום שאין כותבין -

So how can he prove (that the הלכה is like ר"י) from the case of a גרושה מן הנשואין (אלמנה מן הנשואין) - אין כותבין כתובה (for how is it different than an אלמנה מן הנשואין) -

כיון⁹ דגט לאו היינו כתובה ומשום דבעינא לאנסובי ביה פשיטא דאין נאמן לומר פרעתי -

⁵ In a case where the debtor agrees that he owes the money, and for some legitimate reason the creditor cannot present the document (there are עדים that it was burnt), the rule is that the debtor must pay (even if generally we maintain אין שובר, כותבין שובר), and in order to protect himself from paying again we do write a שובר. Here too the woman collects with the גט or הגט, and since we cannot return the גט to the husband (since דבעינא לאנסובי ביה), we have no choice but to write a שובר for the husband that he paid the כתובה. The husband must pay regardless (unless he has a שובר)!

⁶ תוספות is arguing that the משנה may be discussing a כתובה שאין כותבין כתובה and the reason he is not believed to claim פרעתי is because in a כתובה שאין כותבין כתובה you can never claim פרעתי (for then there will never be a payment to the woman even if she is owed), so the only option is to write a שובר and that is the only time that he can claim פרעתי (if he shows the שובר); however in a כתובה שכותבין כתובה he can always claim פרעתי if she does not present the כתובה.

⁷ The husband need not pay the כתובה if he claims פרעתי, or even if the husband admits that he owes the כתובה, he can refuse payment unless she releases the כתובה, for אין כותבין שובר (where the שטר חוב [the כתובה] is available).

⁸ See TIE there (by) footnote # 4. תוספות there writes that even if we disagree with ר"י, and פרעתי is נאמן, nevertheless it is understood (by a אלמנה מן הנשואין) that by a כתובה שאין כותבין כתובה he cannot claim פרעתי.

⁹ תוספות is responding to an anticipated difficulty; granted that by an אלמנה מן הנשואין he is not believed to claim פרעתי, since there is no option (for it is a כתובה שאין כותבין כתובה), only to write a שובר. However by a גרושה מן הנשואין, why should he pay, unless she returns the גט. The fact that she collects even without returning the גט proves that he cannot claim פרעתי without a שובר, which is in accordance with ר"י.

Since the גט is not a כתובה (and) on account of her claim 'that I need the גט to remarry with it', it is obvious¹⁰ that the husband is not believed to claim פרעתי - כיון דלא ניתקנה כתובה באותו מקום¹¹ -

Since they did not institute to write a כתובה in that place! However, we cannot derive from this that in a מקום שכותבין כתובה that he is not believed to claim פרעתי if she does not present her כתובה!

answers: תוספות

ויש לומר דלאביי מתניתין קשיתיה¹² דתנן כתובה ואין עמה גט -

And one can say; that the משנה was troubling to אביי, for it states in the סיפא of that משנה, 'she presented her כתובה, but there was no גט with it' -

אלמא במקום שכותבין כתובה עסקין -

It is evident that the משנה is discussing a מקום שכותבין כתובה, therefore the proof from the משנה is valid -

responds to an anticipated difficulty: תוספות

דאין סברא להעמיד שכן אירע שכתב לה בעבור אהבתה¹³ -

For it is illogical to establish the משנה that it just happened that he wrote a כתובה for her on account of his love for her, rather we must say that the reason there is a כתובה is because it is a מקום שכותבין כתובה -

לכך פריך כיון שיש לה כתובה ואין מוציאה רק גט לימא פרעתי -

So therefore the question is, since she has a כתובה and is not presenting it, she is only showing the גט, so let the husband claim פרעתי (if פרעתי is נאמן even against a מעב"ד).

אלא ודאי¹⁴ לא אמר כלום וכותבין שובר:

But rather since the משנה rules that she collects her כתובה (even without showing it), it certainly proves that לא אמר כלום and the only option is writing a שובר to protect the husband from paying again.

¹⁰ תוספות responds that since a woman requires the גט לאנסובי ביה, it is as if she has no כתובה or anything to return to her husband, therefore it is understood that he cannot claim פרעתי without a שובר.

¹¹ (second) question is that just as אביי could not infer from הנישואין (in a מקום שאין כותבין כתובה) that the גרושה מן (פרעתי is נאמן to claim פרעתי), the same issue arises with a הנישואין (מקום שאין כותבין כתובה), and even though seemingly he could have retained the גט to prove that he paid, but that is not an option since she requires the גט to remarry with it.

¹² answer is that he derived from the סיפא of the משנה which states הוציאה כתובה ואין. תוספות continues. See 'Thinking it over' # 2.

¹³ See 'Thinking it over' # 3.

¹⁴ See 'Thinking it over' # 4

Summary

(כתובה ואין עמה גט) סיפא (of) inferred that the רישא is כותבין כתובה במקום שכותבין כתובה. Otherwise we cannot derive that פרעתי is not believed by a במקום שאין כותבין כתובה, from the fact that פרעתי is not believed במקום שכותבין כתובה.

Thinking it over

1. How could תוספות ask that רב should learn like אביי (that בעינא לאנסובי ביה),¹⁵ when אטו כל דמגבי בבי דינא מגבי (saying) clearly negates that claim?¹⁶

2. תוספות explains that מתינתין קשיתיה means that since the סיפא is discussing a מקום שכותבין כתובה, so too the רישא must be discussing a מקום שכותבין כתובה.¹⁷ So why did not the גמרא say it clearly, instead of saying, מנה מאתיים כתיב ביה?¹⁸

3. תוספות writes that it is סברא אין to say that it is a מקום שאין כותבין כתובה, but it just happened that he wrote a כתובה for her.¹⁹ However we have seen in the גמרא that we have established that we are discussing a case²⁰ where it happened that כתב לה, even in a place where אין כותבין!

4. According to the תוספות of מסקנא that we are discussing a מקום שכותבין כתובה,²¹ nevertheless what proof is there that לא אמר כלום, perhaps the reason he is not believed to claim פרעתי in case where עמה כתובה ואין גט is because the הוציאה גט ואין עמה כתובה is a proof that he did not pay the כתובה, for if he would have paid, the בי"ד would have torn up the גט and written 'שטרא דנן וכו'!²²

¹⁵ See footnote # 2.

¹⁶ פני יהושע.

¹⁷ See footnote # 12.

¹⁸ See מהרש"א.

¹⁹ See footnote 13.

²⁰ See יח,א and here on יז,ב.

²¹ See footnote # 14.

²² See נחלת משה.